

עת"א 47471/10-15 - א א נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 47471-10-15 א נ' ועדת השחרורים ואח' 13 דצמבר 2015

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת דנה מרשק מרום

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר א א

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים

2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד ארז נגה

ב"כ המשיב 2 עו"ד שלומי ויזן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה 26 חודשי מאסר בגין תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, חבלה כשהעברין מזוין, החזקת סכין ואיומים והוא מלין על החלטת המשיבה 1 מיום 21.9.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של העו"ס חיה היכל.

העותר טוען בעתירה שהגיש בעצמו ובמכתב שהגיש לבית המשפט בדיון הקודם כי הוועדה שגתה כאשר זקפה לחובתו את העובדה שלא עבר הליך טיפולי במהלך המאסר, שכן הדבר נבע מכך שהתקשה בשפה העברית, לא התחשבה במצבו המשפחתי והכלכלי הגרוע ביותר, בהיותו אסיר חיובי ללא בעיות משמעת וכאשר דחתה את התוכנית הטיפולית של גב' היכל.

ב"כ העותר טען בטיעונו בפניו כי שגתה הוועדה כאשר זקפה לחובת העותר את העובדה שלא יצא לחופשות, שכן הדבר נבע מחוות הדעת של ועדת אלמ"ב ומכך שלא קיבל טיפול במהלך מאסרו.

ב"כ המשיב מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר וטוען בכתב התשובה כי העותר הכחיש את ביצוע העבירות, שלל כל נזקקות טיפוליות, לא עבר בכלא טיפול בבעיית האלימות והציג תוכנית טיפול פרטית שכוללת רק שני מפגשים שבועיים ולא נותנת תשובה למסוכנות שנשקפת מהעותר, כפי שהוכיח בעבירות נושא מאסרו.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא זקפה, ובצדק, לחובתו של העותר את העובדה שלא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו, שכן הדבר לא נבע מחוסר הידיעה של העותר את השפה העברית אלא מכך שהוא לא גילה תובנה לטיפול, לא גילה צרכים לבעיית ההתמכרות ולבעיות האלימות כפי שגילה בעבירות נושא מאסרו.

הוועדה הסתמכה על חוות דעת ועדת אלמ"ב שהוצגה בפניה ובפנינו לפיה התרשמה שהעותר הוא בעל קווי אישיות נוקשים, דפוסי התנהגות אלימים במערכות יחסים אינטימיות ועמדות פטריאכליות, הוא הכחיש את ביצוע העבירה ולא מגלה תובנה לדפוסי התנהגותו, ולמרות שהשתתף בקבוצה למניעת שימוש לרעה באלכוהול, נראה כי לא הגמיש את עמדותיו או הגביר את מודעותו.

לאור האמור התרשמה הוועדה שגורמי הסיכון עומדים בעינם ולא המליצה על שחרורו המוקדם.

לעמדת ועדת אלמ"ב נוספה עמדת גורמי הטיפול לפיה העותר שולל נזקקות לטיפול, אינו תופס עצמו כאדם אלים, מכחיש את המיוחס לו, נעדר אמפתיה לבת זוגו, קורבן עבירותיו, ולא לוקח אחריות.

יש בכל אחד מהנימוקים שבהם נימקה הוועדה את החלטתה שלא לשחרר את העותר על תנאי, ובהצטרף כולם לאחד, כדי להפוך את החלטת הוועדה להחלטה סבירה ומוצדקת ואנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום א' טבת תשע"ו, 13/12/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

שמואל בורנשטיין, שופט

דנה מרשק מרום, שופטת

אברהם טל, נשיא